

Nieuzasadnione roszczenia motorowerzysty

Powód P. S. w pozwie wniesionym w dniu 12 lutego 2014 r. skierowanym przeciwko Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 300 000 zł, w tym 250 000 zł tytułem zadośćuczynienia i 50 000 zł tytułem odszkodowania, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz ustalenie odpowiedzialności pozwanego za szkody wynikające z wypadku komunikacyjnego z dnia 5 września 2009 r., mogące ujawnić się u powoda w przyszłości, a nadto zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości trzykrotności stawki minimalnej.

W uzasadnieniu twierdził, że wskutek powyższego wypadku, za którego skutki odpowiedzialność ponosi pozwany, doznał poważnych obrażeń ciała powodujących ból i cierpienie fizyczne i psychiczne, poniósł znaczne koszty leczenia, nie jest w stanie wykonywać pracy zgodnie z kwalifikacjami zawodowymi, jak przed wypadkiem, w związku z czym zmniejszyły się jego dochody oraz widoki powodzenia na przyszłość. Dotychczas powodowi wypłacono kwotę 1 361,91 zł tytułem odszkodowania i kwotę 15 000 zł tytułem zadośćuczynienia, łącznie 16 361,91 zł, co stanowi kwotę rażąco niską.

Wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7 217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

5 września 2009 r. P. S. uczestniczył w wypadku komunikacyjnym w N. – poruszał się na motorowerze marki S., zaś P. P. kierujący pojazdem marki R. (...), nie zachowując zasad bezpieczeństwa w ruchu pojazdów, zajechał powodowi drogę. Powód doznał w następstwie wypadku obrażenia ciała w postaci złamania kompresyjnego kręgu kręgosłupa L2 oraz złamania kostki przyśrodkowej goleni prawej.

Po wypadku powód nie był hospitalizowany. Prowadził leczenie w warunkach ambulatoryjnych częściowo ze środków własnych, a

częściowo w ramach świadczeń finansowanych z Narodowego Funduszu Zdrowia. Powód był leczony z powodu bólów głowy, kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego oraz osłabienia siły mięśniowej kończyn dolnych. Przez okres 3 miesięcy powód potrzebował pomocy osoby trzeciej w codziennych czynnościach. Obecnie powód pracuje jako portier, nie ma stwierdzonej niezdolności do pracy.

Sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej OC u pozwanego. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi kwotę 1 361,91zł tytułem odszkodowania oraz kwotę 15 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Sąd Apelacyjny zważył iż apelacja wniesiona z powodu naruszeń procedury okazała się niezasadna.

W rozpoznawanej sprawie w szczególności nie zachodzi wskazywana nieważność postępowania z powodu pozbawienia powoda możliwości obrony swych praw (art. 379 pkt 5 k.p.c.). Odnosząc się, zatem do podniesionego w tym zakresie zarzutu naruszenia art. 214 § 1 k.p.c., stwierdzić należy, że rzeczywiście zawiadomienie o terminie rozprawy w dniu 22 stycznia 2015 r. zostało skierowane do pełnomocnika powoda r.pr. M. M. (3) na nieprawidłowy adres: ul. (...), (...)-(...) P. (k. 108). Z pisma pełnomocnika powoda stanowiącego uzupełnienie jego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych wynika, że prawidłowy adres to: ul. (...) P. (k. 87v). Należy jednak podnieść, że pomimo tego, na posiedzeniu w dniu 22 stycznia 2015 r. stawił się pełnomocnik powoda apl. radc. I. P.. Wadliwe zawiadomienie nie wywarło, więc niekorzystnego dla powoda skutku,

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut, że wskutek braku zawiadomienia z odpowiednim wyprzedzeniem (apelujący wskazywał, że o posiedzeniu tym dowiedział się dopiero na kilka godzin przed jego przeprowadzeniem, w drodze informacji telefonicznej uzyskanej z własnej inicjatywy w sekretariacie sądu) pełnomocnik powoda musiał zostać zastąpiony na rozprawie w tym dniu przez upoważnionego aplikanta nie znającego okoliczności sprawy.

Niezasadne są również pozostałe zarzuty apelacji, w szczególności naruszenia art. 207 § 6 k.p.c. Powód nie kwestionował prawidłowości decyzji Sądu Okręgowego o zwrocie jego pisma procesowego z dnia 4 lutego 2015 r. z powodu niedołączenia dowodu jego doręczenia pełnomocnikowi strony przeciwnej, a domagając się uwzględnienia wniosków dowodowych zawartych w tym piśmie i piśmie z 19 marca 2014 r. podnosił, że przeprowadzenie tych dowodów nie spowodowałoby zwłoki w rozpoznaniu sprawy.

Należy też podnieść, że z dołączonych do pism procesowych powoda z dnia 4 lutego 2015 r. i 19 marca 2015 r. dokumentów w ogóle nie wynika, by powód poniósł szkodę majątkową we wskazanym przez niego rozmiarze 50 000 zł tj. kwocie żadanego odszkodowania, po uwzględnieniu wypłaconej już na rzecz powoda kwotę 1 369,91 zł W szczególności nie wynika, by poniósł wydatki w łącznej kwocie 52 000 zł, w tym: 5 000 zł na zakup sprzętu medycznego, w tym zakup gorsetu, kul ortopedycznych, materaca rehabilitacyjnego oraz artykułów wyposażenia domowego przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych, 2 600 zł na zakup lekarstw, w szczególności środków przeciwbólowych, przeciwzakrzepowych oraz suplementów diety, 6 000 zł wydatki związane z korzystaniem ze specjalistycznych usług medycznych, w tym w szczególności usług ortopedy, chirurga, psychologa oraz wydatki związane z wykonaniem zdjęć RTG, jak również koszty dojazdów do placówek medycznych. (...)

Z dokumentów dopuszczonych przez Sąd Okręgowy jako dowody w sprawie również nie wynika, by powód poniósł szkodę we wskazywanej przez niego wysokości. Również z zeznań świadka K. S. (żona powoda) nie wynika wysokość poniesionej szkody na poziomie 50 000 zł.

W ustalonym stanie faktycznym, którego powód skutecznie nie podważył brak również podstaw do zakwestionowania stanowiska Sądu Okręgowego w zakresie wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia i uznania, że wypłacone dotychczas zadośćuczynienie w kwocie 15 000 zł jest rażąco niskie.

Pod wyrokiem podpisali się sędziowie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu:
Jan Futro, Marek Górecki i Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga